

‘જેસીં સુરજ ચેટ, મેરામણ મોતી પણે’
‘છ્યાત તોઝે હંધ, કરણ ! પ્રથમીજે પાઠે !’

તંત્રી : માધવ જોણી “અંક”

ગોકલ શીત

મોરલી તાં આચ ત તાં હુંઘો વજાઈધલ કાન !
શોતિધૂંત ભિલંધો ગોકલ ગજાઈધલ કાન !...

ઉં જ આચ પ્રન્દાવન

ઉં જ મથુરાં દવારકાં,

મતલબ ત માદૂ પ કો’

ઉં જ એં નઈં પારકા;

ઉં જ આચ પાકે પાંજા ભનાઈધલ કાન !...

ઝભર ભિલોં પાણ રોજ

કમ ’વે ક ન ’વે,

ઝભર ભિલોં પાણ રોજ

ગમ ’વે ક ન ’વે;

ઝભર અચીંધો ઝભર ભિલાઈધલ કાન !...

સિજું કે ન ચોવાજે-

જગુ કે ઉજૂરો મં ડ,

જોત કે ન ચોવાજે-

જોત ! જગુમગારો મં ડ !

પાકે ચેતાયતો જોત પ્રિગટાઈધલ કાન !

જિન્દ ન તા છડીયેં

જગજા હી હુલ ઘડીભર,

કચાંનું જુમાર ભને

જમનાં જો ઘાટ ઘડીભર !

હી ચો નકાં રોમ રોમ રાસૂડા રચાઈધલ કાન !...

- મદનકુમાર અંજારિયા ‘ખવાન’

વર્ષ : ૧૨ : અંક : ૫ : નવેમ્બર ૨૦૦૫

અસ્ત્રૂ ૨૦૬૨ શ્રીપિયા ૧૦-૦૦ ડૉ

કુંજલજી કુણાકાર

તંત્રી : માધવ જોષી ‘અશક’ વર્ણ : ૧૨ : અંક : ૫ : નવેમ્બર ૨૦૦૫

મુખ્યપૃષ્ઠ તસ્વીર સૌજન્ય : જે. કે. તિવારી

ઓક્ટોબર-૨૦૦૫ જે અંક જા સંપાદક : શ્રી નારાયણ જોશી ‘કારાચલ’ / શ્રી રામજી જોશી ‘રામ’

સંગર

૧. તંત્રી લેખ	૦૨	૧૨. બીહારીલાલ અનાએઠી	૧૦
૨. બારાખડી	૦૩	૧૩. મદનકુમાર અંજારીયા ‘ખાબ’	૧૦
૩. યાજાવલ્ક્ય જોશી	૦૪	૧૪. પ્રાણગીરી ગોસ્વામી	૧૧
૪. ‘તેજ્ઝ’	૦૫	૧૫. જગાઈશ ગોર ‘શરમાળ’	૧૧
૫. આનંદકુમાર આડો	૦૬	૧૬. બીહારીલાલ અનાએઠી	૧૨
૬. અમીનાલેંણ જો કાગુર	૦૭	૧૭. નારાયણ જોશી ‘કારાચલ’	૧૨
૭. સાંગો રૂબારી	૦૮	૧૮. લાલજી નાનજી જોશી	૧૨
૮. અરથીં સોમેયા	૦૯	૧૯. માધવ જોષી ‘અશક’	૧૨
૯. નારાયણ જોશી ‘કારાચલ’	૧૦	૨૦. ગોતમ જોશી	૧૩
૧૦. મદનકુમાર અંજારીયા ‘ખાબ’	૧૦	૨૧. મુંજુ પોથી	૧૪
૧૧. રામજી જોશી ‘રામ’	૧૦		

ખાસ સૂચના : કોય પણ કૃતિ બે કેં પણ સામયિક-અખબારમે પ્રગટ થિઈ હૂયે ક પ્રગટ કરે લાય હલાયાં ‘પાં’, ત ઉ કૃતિ અસ્કોર્ચ મં હલાઈજા. અપ્રગટ કૃતિ જ હલાયણી, કૃતિજે અભિપ્રાયજી જવાબધારી કર્તાજી આય.

ખાસ સૂચના : કૃતિ ગમે તેતરી નિન્દી હૂયે તોચ પણ પોસ્ટ કાર્ડ, ઈન્લેન્ડ લેટર ક પોચ કેં કાગુરજે ટુકર મથૈ મં લિખજા, પણ કૂલ્સ્કેપ કાગુર મથૈ, વડેને સાફ અખરેં કાગુરજે હિકડે જ પાસે, હાંસિયો છેડેનેં લિખી હલાયજી વિનંતી આય. કૃતિ બાબત જભાપક અસ્વીકૃત કૃતિ પાછી ખંદંદી હૂયે ત, ટિકીસવારો-પૂર્વે સરનામેવારો કવર કૃતિ બેરો હલાયણું જરૂરી આય.

સૂચના : વરેમેં બારોં અંક-હર મેણ્ટોં પ્રગટ થિયેંતા.

આજુવન લવાજમ : મોલી સંરક્ષક : શ્રી. પ.૦૦૦/-, સંરક્ષક : શ્રી. ૨૫૦૦/-.

સાથી : શ્રી. ૧,૦૦૦/-, શુભેચ્છક : શ્રી. ૬૦૦/- વાર્ષિક લવાજમ : શ્રી. ૬૦/-

જાહેરખાર : શ્રી. ૫૦૦/- વાટાં કરેને શ્રી. ૨૦૦૦/-નેં તેનું વધુ (સ્થાન પ્રમાણે)

હેરેક પ્રકારજા લવાજમ ક જાહેર ખબરજી રકમ મની ઓર્ડર ક બેન્ક ડ્રાફ્ટ્સેં માધવ જોષીજે નાલે હલાયજી વિનંતી આય.

લવાજમ નેં જાહેર ખબરજા ભાવ ‘મા બોલી’જી સેવાજે થણમેં આહૂતિ કેજા ‘ભાવ’ અંધી!

: કાગુર વેવાર, મની ઓર્ડર, બેન્ક ડ્રાફ્ટ હલાયજો સરનામું :

માધવ જોષી ‘અશક’ જે નાલે હલાઈજા

તંત્રી/વ્યવસ્થાપક ‘કુંજલજી કુણાકાર’, મણી-કરણ. ૩૭૦ ૫૨૫

તંત્રી, મુદ્રક, પ્રકાશક, માલિક : માધવ જોષી ‘અશક’

મુદ્રણ-પ્રકાશન સ્થાન : શ્રીજી ઓફસેટ-ભુજ

કોમ્પ્યુટર ટાઇપ સેટીંગ : જી. આર. કોમ્પ્યુટર સર્વિસ-ભુજ

કુંજલજી કુણાકાર (૧) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

કૂંજલજી કુણકાર

જેસી સૂરજ ચંદ્ય, મોરામણ મોતી પચેં,
હ્યાત તૉજો હંધ, કરછ ! પ્રિથમીજે પાટ તે !

અસૂ : ૨૦૬૨ નવેમ્બર - ૨૦૦૫

૧

વધાઈયું !

હી અંક આંજે હથમેં અચીંધો તેસીં ડીચારી નેં પદ્ધવો વટાય બ્યા હુંદા પ, તોચ આડે ડીચારી નેં નચં વરે જ્યું લખ-લખ વાધાઈયું કીંચાં તો ! હી નઞ્ચું વરે આંજે જુંચણ મેં, આંજે ઘરમેં-કૂટમ્ભ-કંબીલેમેં, સરો-સંમંદીએમેં-દંધે-રોજગારમેં સુખ, સાન્તી, સમૃતી ભરપૂર કરે નેં આડે નીરામ-તંદૂરસ્ત-નિમરી કાચા ડે અંડી પરબ્રહ્મ પરમાત્મા-મા આશાપુરા-ભગ્વાન અરહંત જેં પાવનતમ ચરણ કમલેમેં અસાંજુ નિમાંણી અરદાસ આચ !

૨

અકાદમી

કરછી આકાદમી જુ રચના થે પોચ કરછી સાહીત્યજી પુસ્તક પ્રકાશીત કરે લાચ સજકીકે જાહેરમેં-ઇંપેં મારક્ષત અરજી હલાયજુ વેનતી કરેમેં આવદ્ય હુદ્ય જવાભમેં કેતરોક સાહીત્ય આચો આચ, ઈં બા ગજકંધ ચ્યો તે. હાણો જર્ડે પ્રકાશન સમિતિજી બેંક મિલંદી તર્કે અન સાહીત્યજી ચકાસણીથીધી નેં તેં પોચ કચો સાહીત્ય પ્રકાશન જે લાયક આચ નેં કચો નાંચ તેંજો નીર્ણય થીંધો.

ફક્ત કરછી મેં જ લિખલ આચ અંડે હિકડે જ કારણસેં પુસ્તક છાંપાંચાણું અન મતજો આચું નંદીયાં નેં સમિતિવારા પ ન જ હુંદા અંડી મૂકે ખાત્રી આચ ! પંક્તિ હાંણો અંડે અહોભાવ મિન્જાનું બાર નિકરે જ છોટકો !

દેશજુ બિદ્ધિંભાધાએજે સાહીત્યજુ ભરાભરીમેં રખી સગુજે અંડે જ કરછી સાહીત્યકે અકાદમી પ્રકાશીત કરે-પદરો કરે અંડી ખાસ સાંવચેતનાઈ રખદ ખપે ત જેંસેં કરેનેં ભારતીચ સાહીત્ય જગતમેં કરછી સાહીત્ય પિનફલો થાન મુકરર કરે સગે !

જ અંડી સાંવચેતનાઈ રહેમેં નઈ અચે નેં ફક્ત ‘કરછી’ આચ અંડે અહોભાવમેં અચીનેં ક પોચ ગ્રાન્ટ લેપ્સ ન વિઝે એતરે લાચ કરેનેં ગમે તેંકે સાહીત્યકે છાંપેમેં નેં પદરો કરેમેં અચીંધો ત, હિકડા ત અકાદમીજા પદ્ધસા પાણીમેં વેંધા, પુસ્તક ન્યારે જુ મેનત ફોકટમેં વેંધી નેં બિણીયાં લુછડી શાલ ઈ જે, સાહીત્ય જગતમેં પાંજે સાહીત્યજુ-પાંજુ માબોલી જુ હાંસી થીંધી !

પાં અંડી હાંસી થીંચણ નઈ જ કીંચો ! ભરાભર નં !

૩

સમ્પાદન

‘કૂંજલ’જે છેં અંકે જે સમ્પાદનજુ જવાભધારી ભા ‘કારાયલ’નેં ભા ‘રામ’ સમભાર્યો નોં તેં પટાંતર ઑક્ટોબર પોચ હિન નવેમ્બરજે અંકજો સમ્પાદન પ અનીં ‘સમભાર્યો’નોં તેંસેં મૂકે સા ખણોજો, બ્યે કમેં ડિયાં દ્યાન ડે જો નેં ઈં કરેનેં મૂકે સુખસેં જુંચણજો પ મૉકો ડિનો’ નોં !

આચું મૂજે હીંચેજા આસરવાદ અનીં બોંદ્ય ભાઅેં તે વસાઈયાં તો !.

કૂંજલ જુ કુણકાર (૨) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

દેવનાગરી - ગુજરાતી લિપિ મેં કાચ્છી વર્ણમાળા

ક	ખ	ગ	શ	ધ	ણ	ચ	ષ	જ	ઝ
(ઝ)	અ	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ	ત	થ	(દ)
ધ	ન	પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ
વ	સ	(શ)	(ષ)	હ	ડ	(ણ)	ક્ષ	જ્ઞ	

ક	ખ	ગ	શ	ધ	ણ	ચ	ષ	જ	ઝ
(ઝ)	અ	ટ	ઠ	ડ	ઢ	ણ	ત	થ	(દ)
ધ	ન	પ	ફ	બ	ભ	મ	ય	ર	લ
વ	સ	(શ)	(ષ)	હ	ડ	(ણ)	ક્ષ	જ્ઞ	

અ આ ઈ ઈ (અિ) (ઓ) ઉ ઊ (અુ) (ઔ)
 એ એ ઐ ઓ ઓ ઓ અં અઃ

અ આ ઇ ઈ (અિ) (ઓ) ઉ ઊ (અુ) (ઔ)
 એ એ અં એ ઓ ઓ ઔ અં અઃ

કાચ્છી મેં ઝા, દ, શ, ષ નેં છું હિનીં વ્યંજનેં જો (અખરેંઝો) અધ્યયોગ કરેસેં નથો અચે.

જીંયં ત : કાચ્છીમેં 'ઝ' ઝાબલેજો ઝા' નં પ 'જ જાબલેજો જ' લિખાજે નેં બોલાજે તો. 'દ-દડે જો દ' નં, પ 'ડ-ડડે જો ડ' લિખાજે નેં બોલાજે તો.

કાચ્છી બોલીમેં ફક્ત સિસાડી જે 'સ' જો જ અધ્યયોગ થીયે તો. 'શ-શકોરેજો શ' ક 'ષ-ધનુષજો ષ' જો અધ્યયોગ નથો થીયે. પ અિતે 'શ' નેં 'ષ' જે ટેકારેં 'સ' જો જ અધ્યયોગ થીયે તો.

કાચ્છીમેં 'છ-નછ જો છ' નં-પ 'ડ નડ જો ડ' લિખાજે-બોલાજે તો ક પોય 'નલ' લિખાજે-બોલાજેતો.

કાચ્છીમેં 'ડ' નેં 'ઝ' જો અજા તાઇ પ છૂટસેં અધ્યયોગ થીયે તો. જીંયં ત - મુડં નેં અજ. ડાડણીં નેં ઝજ.

અસીં હસ્વ 'ઝ' (f) નેં હસ્વ 'ઉ' (u) જો અધ્યયોગ ફકત 'ઝ' નેં 'ઉ' જે લઘુ વીવૃત્ત અચાર પૂરતો જ કરીયાં તા. ભાકીં હસ્વ 'ઝ' નેં હસ્વ 'ઉ' (u) જે ભધલે દીર્ઘ 'ઝ' નેં દીર્ઘ 'ઉ' જો જ અધ્યયોગ કરીયોંતા.

સતઈ ચોપડીમંસ સજે જિલેમેં પેલે નંબર પાસ થઈંધલ નિનઢે નટવર કે ચાંદીજી ખુટકમવારી મૂર્તિ કીધે હરખચંદળ અખિયે મિનજા પુડુલ આંસુ કુડે જો અભિષેક થૈ બ્યો.

જમનાપુર ગામ મેં ગંગાબા સરસતી વિધાલય મિન્ધર નાલેજુ નીસાડુ હરખચંદ પિનજલુ મા જુ જાધમેં અડાચ ડિનોં અચો, મુંબઈમં વડો વૃપાર ને વૃપારી સંઘ જા પ્રમુખ હરખચંદ મૂર જમનાપુર ગોઠ જા.

હરખચંદ સેઠજો ડોંચખન વરેં સૂધીજો નિનઢપણા, કુટમજો હાલ નેં ગંગાબાઈજો સુર્ગવાસ ઇ મિડું જેફ લધે ડોસલકે જાધ નેં લધો જાલિયું પ કરે પ સુણંધલ કિતરા ?

અજ ‘ગંગાબા’ નીસાડુમેં માઈતરેં જો મેઢાવો આચ, હરખચંદ સેઠ મુંબઈનું ખાસ આચા એં અનીજે હથાં છેક મેણેનું કુખણી થ૱લ સાન્તાબાઈ જે નટવર જો સનમાન પ આચ.

નાં-નાં નીસાડમેં ધાખલ થ૱લ હુંમાસ્તર લધેડોસલ વટાં સેઠ જ્યૂં સખાવતું- નેં બેચું વિગતું નોંધે મેઢાવેજુ સિઝાતમેં રચોંને સુણંધલેં તાફિચેંસે વધાચ શિડોં.

નેં વરી પાછો ઇં પ ચ્યોં ત ‘પાંજા છોકરા વડા થૈ હરખચંદ ભા જ્ડા માનકારી નેં ડાતા ભનેં તેંલા માઈતરેકે પ સોજાગુ રોણું, પોંઘો, બચેંજુ ભણતરમેં ઓછિપ ન અચે તેંલા ખ્યાલ રખણ્યું પોંઘો, સેઠ હરખચંદકે જ જ્યારોં ભણી-ગુણિનેં કિતરા વડા થૈ ચ્યુડા એં નેં વરી પાછો પિનજલુ બાઈ ‘ગંગાબા’જે નાલે નીસાડુ ભનાઈ સજે કુટમજો નાલો ઇપારો કચોં નોં નેં પાછા અજ પાંજે હિન મેઢાવેમેં ઠેઠ મુંબઈનું અચી પુચા ઇ સેઠજુ વડપ ચ્યોવાજે’.

શોઠજે સિવજુભા સરપંચ પ હરખચંદબા કે સજે ગામ તરફાં માન ડિનોંને સેવાજુ કધર કચો.

નટવર કે મૂર્તિ કીધે-કીધે છણાલ ઝંગોજા કુડા કેં જુ નજરેં ન ખ્યા વા પ હરખચંદ પિનજે નિનઢપણા મેં ગુમ થિય બ્યા ’વા....અધાકે આઉં ‘અધા’ થિયનેં કુછાઈયાં તેનું મોંધ જ અધા ડેવ થયા ! બાઈ ‘ગંગાબા’ બેહદ કુખ સઈ મૂકે વેંઢાર્યા-પારકો કમ કરીનેં મૂંજા કોડ પૂરા કરેજુ જોમથ કંધલ બાઈ આઉ ભણી-ગણીનેં વડો મારૂ ભના અંડા સોંણા ન્યારેંતે નેં મૂંજુ ભણતરમેં ઓછિન અચે તેંલા રાત-ડી હિકડા કંધી હુદ્ય. સલેટ પેન, ધફતર, ચોપડી....કો પણ ચીજુ જુ મૂકે કમી ન આવયા. કરેક આઉ નીસાડુ જે ભધલે ઘોસ્તારેં બેરો રંઘતે ચડી વિભાં નેં તેંજુ બાઈક ખબર પેં ત બાઈ કુખી-કુખી થિય વેંધી હુદ્ય. બાઈ જો કુખી મોં ડિસી આઉ નેઠો કરિયાં જે હાંણોં આઉ નીસાડુ નઈ ગુચાઈયાં તથ ઘોસ્તારેંજુ ત્રાણ સેં કરેક-કરેક આઉ છિટકી વેંધો વોસેં નેં મા કુખી-કુખી થીંધી રોંધી હુદ્ય...મૂંજો હિન રોલાડૂ વર્તનસેં બાઈ મૂકે આખરમેં થિય જ ડિનેં ત ‘જ હાંણોં તું નીસાડુ નઈ વિભેં ત આઉ મરી વેંધીસ’ જીજલમાજુ હી શ્રાલ મૂંજે હીથેક જંગે છકે નેં તિન ડીનું મુંપ ભણતર મેં જ પૂરો દચાન ડિનું નેં છેં હેં આઉ નીસાડુને મિણિયાં પડો નિસાડુચો ભની બ્યોરોં શોઠમેં ચાર ચોપડુંઝેનું નીસાડુ ઇતરે પોચ પાસે જે ગ્રોફ્મેં ભણોલા વેણ્યું પોંઘો હો.... વાઢે ઘોસ્તારેં સેં જિલમસ્તી, શાલ ચોઠ, નેં કાપ શીત શાવાજે શેફું સરતિયા મૂકે પકો ઘોસ્તાર સમજેં.

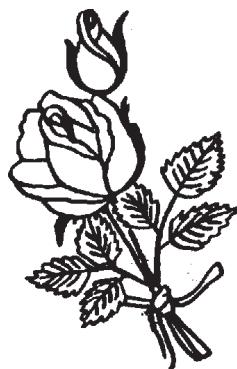
હિકડે ડી લધે ડોસલજો રામું મૂકે સમજાય ફોસલાય ‘નાં...નાં’ કઈ તથ નીસાડુજે ભધલે જેટેબાપાજુ વાડીતેં કોઢી બ્યો અસી સજો ડી ધુરિયેમે વેંજ્યાસું, પુડેમેં રુત્યાસું નેં આમેજે ઝાડેં તે ચડી પકલ-પકલ આમાં ખાઈ દ્રો કચો નેં નીસાડુ વ્યલ નીસાડુચ્યા જકે પાં વર્ચા તરું

અસીં પ ધફતર કુલેં તે ટિંગાઈ ઉની ભેરા થે ગામ કીંચા વર્ચા સૂં.

આઉં ઘરેં પુગોસેં તડેં સજો ગંજો અસાંજે અકણામેં લેશે થિઈ વ્યો હો ઘર મિન્જા સનાં સનાં ધૂઆડા નિકર્યા તે નરિયા-વરા કારા ધૂ કિસાણાં તે...નેં અઝાં આઉં કીંક વીચારિયાં તેંવું મોંદ્ય જ ગામજે હિકડે અચૂસે મૂંજે મથેતાં હથ ફેરે ખોરેમેં વ્યારે થાદારીધલ સડેં ચેં ‘પુતર હરખા તોંજ મા ‘ગંગા’ હંવરજ ભગુવાન જે ઘરેં વિઈ આય’ - નેં બગુવાનજેં ઘરેં ઈતરે કિતે ? અંડી રફ્ફ કરી આઉં ઘરમેં દ્રોડી પુગોસેં ત રસોડ મેં ચૂલ બરદ્યતે તાવડી ચેંડે પે હુદ્ય બરલ માનિયું નેં કારા કારા ઠાં ખા ‘વા-કાઠિયું હનાં પ ભડ-ભડ ભડકેં સેં બરદ્યયું તે નેં મૂરો મૂર મા ભુડથો થે પે હુદ્ય...ભુતેં ધોરો લૂગડો ઓફાઈ છકલ હો...અંડી મા !...ચિઈ મા જે પણે મેં વિની છણયો સેં સે કિસી ગોઠજા ભાવર મૂકેં થાધારે બાર કોણે વ્યા...હિન વરે આઉં સતર્યં ચોપડીમેં પેલે નંબર આચો હો સેં પ મુંજુ જુજલ મા હિન ખુસી જે મોકે તે રાજુ રાજુ થીધલ મુંજુ મા જ ન હુદ્ય !”

‘સેઠ સાચભ ઓકે નટવર પગેં લગેતો’ માસ્તર સાચભ જો સડ સુણીં હરખચંદ વીચારે મિન્જા જાચયા...નેં વરી ઝંગેંસેં સે નારાચણ મૂર્તિ નટવર જે હથમેંકે બખમેં જિની કોણે ગિંદોં.

નટવરજુ વિદ્યવા મા હી કિસી હિરસદ્ય ! ઇન ઉમાસ ઉલઈ નેં એકમ જો ચંદર જરાંમજાં કદોકને ઈનજે હીથેમેં ઉગ્ની ચુકો !

ક્રમલાકાણત છોટાલાલ એક્સ્પોર્ટર્સ પ્રા.લિમિટેડ

શ્રી રામ ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એસ્ટેટ, કામાણી નજુક, કાલે માર્ગ, બેલ બજાર, કુલર્ના (પ.)

મુંબઈ ૪૦૦ ૦૭૦, ફોન : ૨૫૧૪ ૦૨ ૩૭, ૨૫૧૪ ૭૯ ૮૦

ફેક્સ : (૦૨૨) ૨૫૧૧ ૨૨ ૮૫, ૨૫૧૧ ૩૩ ૪૨

કુંજલજી કુણકાર (પ) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

કવિ ‘તેજ’

લિખો - લિખાયો કચ્છી વાણી;
ભયો - ભયાયો ઝાડ નેં પાણી.

શ્રી આનંદકુમાર આડે ને ‘કારાયલ’ વિચ થૈલ કાગરેં સેં કવિતાજી રસ ર્યાએ મિન્જા
તા. ૧૦-૧૨-૧૯૯૦જી કવિતા.

આનંદકુમાર આડે

અજભ મામલો

મૂંજો મન નિરંતર બરેતો,
ક જાણોં ડીયો સુઅ૰ં ઘર જો !
કોચ સાથી નાંચ અંતરજો, ન કોચ ચાર પદરજો !
ન ખોરો મમતા જો સુમેલા
ન સોણાલેજુ સાલ ઉઢેલા
નિપટ રેઢો જુરલ જુવન જાણો ખુટકો ખનેરજો !
કોચ સાથી નાંચ અંતરજો !
નેહ વિગર નિરસ મિડું થારી
અગડું થિય જુવન કે ભારી
મુકામ મક મક પૂરો કરીધો મેમાણ પર ઘરજો !
કોચ સાથી નાંચ અંતરજો !
પુઠિયાં ઉલ્લી ધુનિયાં ધૂતારી
સામે આચ રાત અંધારી
વસંત અચે તીં નાંચ, ચૈં કિસ આચ રાજુ પનખરજો !
કોચ સાથી નાંચ અતંરજો !
અંધી સેંરેયાણ કરિયાં !
ત-પોચ કેં જો સોસ રખાં ?
જોરી ન રઈ ત પૂજુ કંડી કીં દ્રા નાંચ સફરજો !
કોચ સાથી નાંચ અંતરજો !
ન બરેઆ, ન રેઆ અધૂરા
રુતમેં કાશી ડિઠી ન મથૂરા
હાણોં હથ કેર જલે ? અજભ મામલો આચ કિભર જો !
કોચ સાથી નાંચ અંતરજો

ફૂંજલ જુ કુણકાર (૬) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

‘કારાયલ’ને નાંચ કરછી પરીક્ષા લા કાગરેં મિજાં :-

અમીનાબેન વી. કારિયા
જોડીયાબંદર પ્રા. કન્યા શાળા
જિ. જામનગર
તા. ૨૪-૧૧-૨૦૦૫

માનનીય, નારાયણ જોશી ‘કારાયલ’

આંજુ ટપાલ અને પુસ્તક મલ્યા આઈ, અસીં અતે કેન્દ્ર ચાલુ કર્યા આઈ. સે નિતાબેન એન. ગુસાઈ ને મુંજે હકડોજ આચ, અસાંજો પ્રયાસ ચાલુ આઈ.

કરછીમેં ખૂબ જ રસ આઈ, કિં કે અસીં બી કરછ જા અચુ પણ ખૂબ લમે ટાઈમથી અસાં હાલારમેં હલ્યા આચા અચું જેથી કરીને કરછી શબ્દમેં ફેરફાર થઈ વ્યા આઈ.

આંજો પ્રયાસ અસાંક ખૂબ ગમ્યો. અસાંજો અભ્યાસ પણ થઈ વેધો અને અસાંજે બચ્યેં કે પણ ‘માતૃભાષા’મં જે ટુટી આચ તે સુધરી વેધી નેં ચોખી ભાષા થીએ.

કાગર પત્ર લખીધા રોજા

હુતે ઘર જેં સભ્યેકે અને મિત્ર મંડળ કે ચાદી સાથે પ્રણામ.

- અમીનાબેન વી. કારિયા

(જુકો કરછી ભાવર-ભેંનર દ્યે ચેં તા જે, ‘અસાંક કરછી બોલીમેં તકલીફ પેતી નેં કરછીમેં તાં અસાંનું લિખાવાજે જ કી?’ ઝુનીકે ભેંણ અમીનાબાઈજો હી કાગર, હા, હી ‘કરછી કાગર’ સપ્રેમ અર્પણા ! - તંત્રી)

કરછી અનુકલે આતમા, વરસે પરસે પ્રાણ !

- કવિ લાલજી નાનજી જોશી

કરછી બોલી બોલ ! મિઠા ! તું કરછી બોલી બોલ !

કરછી બોલી બોલ ! તી દિલ જુ અરછી બોલી બોલ !

કરછી બોલોં - કરછી સિખોં

કરછી વાંચિયોં - કરછી લિખોં

કુંજલ જુ કુણકાર (૭) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

ભગ્રમું અરથ

ગુજરાતી

મરી માયા વિને, તેનું જ અગ્રિયાં, મન મરે સાધૂ !
 ત ગિરબે જો સમૂરો ધર છડી બ્યો ધર કરે સાધૂ !
 રસે ધનધોર જંગલમેં, ઉતારી સાવ બોકાની
 પુછેલા પિનફે એકાંતમેં કો આંતરે સાધૂ !
 ખણી ધરમૂર ધાવો ગ્રિન, અચંબો પોથ ન્યારે ગ્રિન
 બુડી રૂ ધારણાજો કાઠ નેં પાચણ તરે સાધૂ !
 ફકીરી ફૂલ મસ્તીમેં કરેતો સુભમેં વસ્તી
 વિઠો ભાજરજે વિચમેં, કરીને હજ વરે સાધૂ !
 બધલ બીડી ન ખુટકે તી, રખે આશા ન મુશ્તીજી
 છડી ધરકાર-વિચ ધરિયામેં દંગી નાંગરે સાધૂ !
 કુરો કાને અને કાશી ? સકલ વારી અવિનાશી
 હી કદજે કેરે મેં કો ડેવજા કરસન કરે સાધૂ !

- ગિરબો = અહુંકાર, દંગી = નાવ, કદજે કેરેમેં = દૈહઃપી કેરેમેં

અરવીંદ સોમેયા

ન ડિનો....

બ ઘડી પ સુખસેં વેંણ ન ડિનોં
 સુખ-કુખજી બ ગ્રાન્યું કેંણ ન ડિનોં
 ગોધા ગંજેજા વાડી વિટારે આચા સજુ
 પ ખાતર લા બ પોધરા છેંણ ન ડિનોં
 મોં તોઝો જ્ઞાણો ટુકર ચંઘર જો !
 પ નમણા નક નેં નેંણ ન ડિનોં.
 ડિને વારેંકે પૂણોઠીજો પૂતર ડિદ ડિના
 મૂકે સત ભિન્ના હિકડીયે ભેંણ ન ડિનોં
 પ્રેમીયેં મેં કરિયેંતા વેંમ ન્યારો
 લચલાકે મજનૂસેં પેણણ ન ડિનોં.

ફૂંજલ જુ કુણકાર (૮) નવેમ્બર - ૨૦૦૫

વડ ડાડિ

(નિસાડમેં ક બાર સેરી-ચોક મેં નિન્દે સરતીથે જ્યું બ ટોલિથું થીએં નેં જોમ જુસ નેં ભાવસેં સામ સામા પડુકારા થીએં...છોકરેકે રાંધ-રાંધમેં સિજેજો બિલે નેં જાધ પણે વિભે તર્ફી હી રાંધ નારાયણ જોશી ‘કારાયલ’જે ઈંધલ પ્રકાશન અંખાં હિતે છાંપીયોંતા)

જોડકણાં

ટોલી-૧

વડ ડાડા વડ ડાડા	જોગી જટારા વડ ડાડા
લમી-લમી ડાડી વારા થાલડી જેંડું પને વારા	
વડી-વડી વડવાઈ વારા	મિઠા લગેંતા વડ ડાડા

નિપટ નિન્દે બિજેં વારા	રતેં નીલેં ટેટેં વારા
જબર જોરાતે થુડ વારા ઊનીં-ઊનીં પાડેં વારા	
મીંથડેં કે વારણ વારા	ખાસા લગેંતા વડ ડાડા

પોંથું રિંદું હિત વેંટ્યું	ગોંથું મેચ્યું વેસાં ખેંટ્યું
માઝુંદા હિત ઠાપર ખણેંતા પિરલ પાણીજા હિત વેં-તા	
રાંધ બિરાંઢી રમાય વારા	વલા લગેંતા વડ ડાડા

કીડિથું માઝુંદા હિત વસેંતા	જર જિનાવર હિત ઠેકેંતા
પખીડા સાંજુ ભેરા થૈ ને કિલબિલ-કિલબિલ ર્યાણ કરીંતા	
જુવ માતર કે થાધારે નેં	વેસાં ડીયેંતા વડ ડાડા

મદનકુમાર અંજારિયા ‘ખવાબ’

સિક

ડિસ સજે જા
ઘોરા પારેલા
સિકે વિઠા
જે કકે સંસધ
અસાંલા
ચબૂતરો ભને.

અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા

ડીયૂં આકે હાલ-હેવાલ ચે, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા
 અસાંકે આફિત આલજાલ પૈ, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા
 અરમાનેંજા મીનારા બદ્યા વા બરૂકા - પ
 ધૂસી ધરાતે ધમાલ થે, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા
 આડા આચા અવગુણા અસાંકે જ-અસાંજ
 મુંજાણૂં મન સવાલ-કે, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા
 દિલાસો હો દિલ મેં ધોંખો કડેં ન ધાર્યો
 ઓસચરસી પાચમાલ થે, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા
 નીસાકે જુ ભાય મેં ચિલો થે બચરીસી
 થધક થે - હી શાલ ચે, અસાંજો વંગ વે ત ચોંજા

બિહારીલાલ અજાણી

જુયાંતો

ખલક જો ભાર જાણી જુયાંતો,
 જુયણ જો સાર જાણી જુયાંતો.....
 થધા કોસા ડિઠા કેક જુયણમેં,
 ઈનજો આધાર જાણી જુયાંતો.....
 ગોતિયાં તો ભિલે ભિઠી ઝોંબત,
 તેંજો જ અણાસાર જાણી જુયાંતો.....
 અખિયેં અંધાર અક પાણી-પાણી,
 બુઢાપેજો ચિતાર જાણી જુયાંતો.....
 ભાગેદૂ વેરા વિનેતી વટાઈ,
 ઘૂંઘડો વીચાર જાણી જુયાંતો.....

મદનકુમાર અંજારીયા ‘ખવાબ’

ખવાબ

સુતલ અખિયેંજા
 પોપચા તાં
 સોંણા નરેજા
 ચસમા

કરછજા મંઢા મી !

(શરૂ-સારંગ)

કરછજા મંઢા મિઠા મી
પૂરવ વરેં ને, પછિમ અભાં-ન વરેં કીં કરછજા
માલ લોરાજેં નીલા-નીલા ખેતર પદર જું
હાણે પાછો ન્યાર હિનીકે ઉચાં થીએં દ્યું કરછજા
ધેસાજેં અંજાર આંચંધો નેત્રેં જુફમેં દ્યું
તીં-સજે કરછમેં હાંણેં ત પાડ મીં કરછજા
આથમણેં નું ઘોરી મેંણા હલ્યા બ્યા એં હીં
તોડ વિગરજા ખેડૂ મુલે સિકેં વિઠા દ્યું કરછજા
ચાવાંધો હો તું વસેંતો હિકડે સરખો હીં
સચરાચારો નાંચ વરેંતું હુંડા આચા હીં કરછજા
આસાડ શ્રાણ હલ્યા બ્યા એં ભદ્રો આથો જું
ભૂસાકા ક માલક મુદ્યંજા અગ્રે વસેંતા જું કરછજા
રાત મથે જ રાતું પેં-ત કરછ રોવાજે કીં
અગ્રલે વરેમેં અધ અછત યે હાંણેં જુયાજે કીં કરછજા
જ-ન અચેં, ખોટા સચા કમ કરીંધા કે
માદૂ ખોટા હાજર્યૂ ખોટર્યૂં ખામણાં ખોટા તીં કરછજા
જડેં અચેં તૂં હાણેં-ટાણેં ધો પાંચમ તૈં
તરબોડુ કજેં કરછ સજે કે ‘પ્રાણ’ પોકારે દ્યું. કરછજા

જગદીશ ગોર ‘શરમાળ’

જેણાં પાકે જલઈ ખપે

સચજુ હમેસાં થીયે કસોટી, જેણાં પાકે જલઈ ખપે,
સચ તે હમેસાં રોજે ચોટી, જેણાં પાકે જલઈ ખપે.
ચિંદીયેંજુ અમક ધુનિયાંજુ, ભલેં લગેતી ખાસી,
ભાડી શાલ હી સાવ જોટી, જેણાં પાકે જલઈ ખપે.
સીરા-પૂડી લડું ને ભજુચા, સિભાજેં રોજ કીં માડુકે?
ઇ મિઠી લગુંધી રોજ રોટી, જેણાં પાકે જલઈ ખપે.
ગીત-ગજલું લિખી કરીનેં ધરધ તું ઓછો કેજેં,
અચીધી ‘શરમાદુ’ હશ્રોટી, જેણાં પાકે જલઈ ખપે.

કુંજલ જી કુણાકાર (૧૧) નયેમબર - ૨૦૦૫

વુ

સુણોં ન બ કન હુંદે તૂં,
સિખેં ‘હે...હેં કુરો?’ કંઈદે તૂં.
સુખ હુંદે ન સમજેં કીં,
કુખમેં જ સિખેં રૂંદે તૂં.
કખ તોડી ન કે બ કુકર,
સિખેં પરબારો જેંદે તૂં.
સત સમાગમ ન કે કડેં,
સિખેં ન પગલા છૂંદે તૂં.
ડીઘલ ડિને લિસિયાલ ‘બિહારી’
સિખેં ન હથ વારીંદે તૂં.

નારાયણ જોખી ‘કારાયલ’

કુંજલ

કલમી કલમ ખેડુ
પતર વલારેં ભેરૈ,
કુંજલ કરે કુણાકાર
સુણોં નતો સમૂર્ખો ?

કુંજલ મં માર ! વીરા ! કુંજલ મં માર !
હી રે કુંજલ વેંધી ઘરીયા પાર !

કુંજલ જુચાર ! વિરા ! કુંજલ જુચાર !
ખણા કલમ હથમેં તૂં, કર કીં વીચાર !
લિખ હિકડી વારતા, કાવ લિખ ચાર !
કરછી કે જુચાર ! વીરા ! માબોલી જુચાર !

- માધવ જોખી ‘અશક’

કુંજલ જુ કુણાકાર (૧૨) નયેમન્દર - ૨૦૦૫

છેંણું નિનઢી વાર્તા

આખર છેંણું જનમ્યો !!
 અધ્ય પાંસડિયે હલંદી ગ્રો-વથાળમેં, શોઠ-ગંજેમેં હિત-હુત,
 જિત-તિત, પો કંદી-કંદી યૈ.....
 શોં જો ભાંઢો રાગીંધો પો....
 પુછ તેં સુરે તો પો.....
 ઢરી-ઢરી રંધ કુડે તો પો.....
 ફષ...ફષ...ફષ આટારમેં છણંઘલ પો...
 સિજુ જે ઉજ્જે ચુવાએ ખાણી અમકંદો પો.....
 રૂપ-રૂપ જો રુકર અજુ જો હી પો
 બારી જિલમસ્તીમેં રમે તો.....રમાયતો....
 પ.....!!
 મહાકાલજી ડાક વગી,
 પો જુ કાચા થરોર્ય....
 નેં પટ ફાડીધા ડાંતરી વારા વડે-વડે કંધેં વારા
 મહાકાલ જા ગણ પો મથે ટુટા....‘ચૂસે’ લા
 નેં પલ મેં પો જો તતપ ચૂસી વ્યા !
 પો નેચ છેંણું થયો.
 ડાંતરિયા ‘ચૂસા’ છેંણેં ચકચા.....
 તડે ! વાટાડુ છેંણેં કે લત હચં.....
 અડ્ઝાઈથો છેંણું લતોડાણું
 ઠેબા જેંધો જેંધો જીરાણ તેં પુગો.....
 ને હિકડે કી
 જીરાણમેં સુતલ કોક મૉલાઈજુ
 છરલ કાચાજે આંગુરે કે છેલી ભિઠી ડિને
 છેંણું આંગુરે મથે વિઠો....ઉન મુફ્ફેજુ કાચા,
 ચિચરાટ કંદી-કંદી થિએ હલંદી છેંણું પ ઉસ્યો.....
 વા મેં વાની-વાની
 છેંણું ડેવ થયો નેં....આખર,
 વરી પાછો છેંણું જ જનમ્યો !!

મુંજી પોથી

(૧)

છાભાસ !

મઢ રવી : ૨૮-૧૧-૦૪

अज्ञ मूं व्रतके (रવीવારજે મौન વ્રત કે) ત મલાય છજ્યો ! હિકડે જાત્રુ પરીવારમને હિકડો જુવાણ ઢીલી ચંઢીસેં હો તેકે ચંઢી ભધલાયજો આગે ડિન્ન. પ્રવીણભાઓ (ઑફીસજે કર્મચારી) પ ચ્યાં. ઝૂ પરીવાર રુમ પસન ન આયો ક કીં, બ વખત પાછો આયો. મૂં બિઅયાર પ આંઠો ડિન્ન પ જડેં ઝૂ ત્રિઅયાર પ અનુન જ ચંઢીમેં આયો તડેં મૂં અનુન જુવાન જો હથ જલે હટાયો તેંસેં અનુનકે મઠો લગો ! તપ્યો ! તપે જ નં ! ઝૂ બોલ્યો નેં મૂં આંઠા ડિનાં જડેં વધૂ બોલ્યો તડેં મૂં હથાડી વતાઓ થપાટ મારેજે આંઠેસેં ઝૂ ગરમ પે થયો નેં આઝું ખિલ્યોસેં પે !ઠીક ઝૂ પુડ્ધપુડ્ધ કરે હલ્યો વ્યો.

પ મૂંજો હી સુભાવ ખાસો નાંયાં ! રતીલાલ પટેલ (તંત્રી, અમા દર્પણ) સેં વિચ મેં માનવ સુભાવજ્યું ગાલ્યું થિઅયું તે તડેં અનીં ચ્યાં જે, '' સુભાવ ભધલજે નથો. ભાકીં કંટ્રોલ કરે સગો એતરો જ. '' શાલ સાવ સચી આય !

ભલેં, ઘણખરા જાત્રુ જાત્રા લાય નં. પ ફિરે લાય અચેતા તોય આખર હિતે ત '' મા '' વટ અચેં તા તડેં, અજ્ઞ જેં જુવાનીયેં (નેં વડેં કે પ) અધૂરા કપડા પેરેજો છોંક થિઅી વ્યો આય તડેં પ મૂકે થધો મગજ રહ્યીનેં જ અનીંકે સમજાયા ખ્યાં.

મૂકે મૂજે અજ્ઞ જે વર્તનજો ઘણું - ઘણું ડુખ આય ! માતાજી માફ કરે ! : ૧૨-૪૦ :

(૨)

મુમ્માઓજા માડૂ

હેર વડોદરાનું કચ્છ અચીંધે મુમ્માઓનું ઓધંલ કેતરાક લુઆણાં મુસાફર ભેરા થિઅી વ્યા. કેં પ જાતજી વડાઓ રખે વિગર જુનાં ફીલમીં ગીત શાતોં તે ! મજા આવાઓ ! જખઅૂજા હુવા નેં અનછેતર (નાણસર) વારેં સૂરેશભાઓ જી ધી જે વીંયાં તે વ્યા તે. મૂં અનીંજે આગ્રહસેં કેતરીક અનૂભવ વાણી ચિઅી. માઝૂથ ઔર્ગન પ વજાયો.

દેશજી - ઝૂપખંડજી પ્રજાજી આધત આય તેં પ્રમાણે અનીં મૂજે ધંધે - રોજગાર - કુટમ્ - કંભીલે - પરીવાર વ.વ. બાબત પુછ્યાં. પણી બાબત પ પુછ્યાં. મૂં પરીસ્થતી ચિઅી : '' ઘણે વરનું ધાર થિઅી વ્યા અઓયોં '' '' ત - ત ભારી ડુખી હૂંધા ! '' વ.વ. મૂં ચ્યો : '' ભ્રમચારી નઅીયા '' ત ચ્યાં '' હા, ઓ તાં ઓં જ હલે ! '' : ૧૨ - ૪૫ :

(૩)

લાલજી સૂતરાડ

વેડ્હહાર (નીરાંગું : છની : ૦૪-૧૨-૦૪)

અજ્ઞ આઝું વેડ્હહારમેં લાલજી સૂતરાડ જે ઘરેં પેલવેલો આયોસે. અઝીયાં એકાંધે - બીં

वेरा सिन्धी साहीत्यकार प्रवासीएं भेरो गाममें आयो होसें प लालजीजे घरें आयो न होसें.

(पाकस्तानजे सिन्ध प्रांतजे थरपारकर जिलेजा हजारूं माडू एकोतेरजी लड़ाओ टाणे अुतां कछ में लडे आया नें हिते पिन्डजे मूरगाम जे नाले गाम वसायों. वेडहार हिते ब अओं. हिकड़ो त नीरोंणवारो नॅ व्यो छारी-फुलायवारो)

जान्यूआरीजी सित्याजी तारीकजी रातजो माताजे मडूमें केन्द्रीय साहीत्य अकादमी नें सिन्धौलॉजी (आदीपूर) जे पारां गुजारथेंजो कार्यक्रम रखेमें आयो आय तें लाय गुजारथीओंजा नाला खपंधा हुवा. पंज नाला मिल्या अओं भाकीं पंज नाला बावा (तुर्क-धबवारो) जुको नाला डिनेने तेमां पसन करेजा रोंधा.

(४)

बस नें बीड़ी

अज डेवीसरजे बस स्टेन्ड ते विठो होसें तडें कलाकखनमें नखत्राणें वेंधल अँसटी जी हिक नें खानगी प हिक बस वटाणीं बॉय चिकार हुओयूं ! खानगी बस जे छांपरे ते प नं - नं तॉय पनरॉखन मुसाफर विठा 'वा नें जीपें में प अँड़ी ज भींसा भींस हुओी !

खुधा करे खैर ! भाकीं ज कडें अकस्मात थीये त चाड़ीकेमें जेतरी वधारे भीड़ एतरो वधू जोखम !

अँस टी. जी बसमें तां बीड़ी पींधल के समजाय सगाजे. न मजे त कंडकटर के प चॉवाजे. प खानगी बसमें केंके चों ? सामीं साओडजी सीट मथे हिकड़े भाओीये डेवीसरनूं नीरोंणं विच (अध कलाक में) त्रॅ बीड़ीयूं पीतें.

(५)

टॅलीफोन डायरी

मूंजी टॅलीफोन डायरी लखनआू आश्रममें रडी विड हुओी से अुनीं धिली हलायों 'नों नें अुतांनूं रजीस्टरसें हलार्हीधा, ओं काल मूं फोन कयो तडें आश्रम जे व्यवस्थापक कीशनचंद्रजी च्यों.

घरांनूं जुनी डायरी त खओं आय, प तेमं घणं निमर नओं तेजे करेनें तकलीफ थीये ती. डायरी अची विजे तें पोय ज हिन तकलीफ मिन्जा छुटावाजे. : १२-५७ :

(६)

लालो नें जीवात्मा

काल डेवीसर में लाले (मूंजी भाणेजीजे पुतर) पुछे : '' मांमां, जीव नें आत्मा में फेर कुरो आय ? अजा तां अुगीनें सुर प हांणें थीये तो नें हँडा सवाल अिनजे मनमें उभरें ता, ओ केतरी त वडी ग्लाल आय ! खासी ग्लाल आय !

मूं अिनके मूंजी समज पटांतर (प्रमाणे) समजायो.

नोंध : निन्धर लिखण नथी डे !

अतरे हांणे सुमण नथी डे !

સુમાંતો. રાત નિન્ધર જેં જૂટેમેં ખબર નાંયં કુરો લિખી વિધો ! “હાંણે સુમણ નથી ડે !”
 (“લિખણ નથી ડે ” જે ભધારું “સુમણ નથી ડે ” લિખાજી વ્યો !)

(૭)

વાસના

ભુજ : રવી : ૦૫-૧૨-૦૫

કેર સુમણ નથી ડે ? માડૂ જી વાસના માડૂ કે સુમણ નથી ડે ! માડૂ, કેત કેતરી જાતેં
જ્યૂં વાસનાઓ – કામનાઓ ખરીનેં જીયેં તા ! ધન જી વાસના ! નાલે જી વાસના ! ધીરેં – પુતરેં
જી વાસના ! ખુરસી જી વાસના ! ને..... કામ વાસના !

જેકે ધન જી વાસના હૂવે તી ઝૂ માડૂ ધન કમાય લાય કુરો નથોં કરે ? ધનપતી થે લાય
કરેનેં ઝૂ કાંઈ ઝૂંધા ધંધા કરે તો. લખોપતી કિરોડપતી, અબજોપતી થે લાય, ઘર-બંગલો-
મૉલાત બધાય લાય, મોટરેંજો કાફળો વસાય લાય, નોકર – ચાકરેંજી ફોજુ ભેરી કરે લાય આંદી
કેતકેતરા સાં નેં ઝૂધા ધંધા કરે તો ! કાંઈ સે ગરીભેં જા રત ચૂસે તો, પરાંધી મિલકત – પચાય
તો ! કારી ભજાર કરે તો ! કર ચોરાંદી કરે તો ! ભ્રષ્ટાચાર કરે તો ! અરે, સગો ભા કે પ કતરે જી
કરે તો ! પિન્ઢજેં જ્યૂં નેં પારાયેં જ્યૂં અનુમાંનું ખાાંડી વિજે તો ! કુરો નથો કરે ? કેંકે નથો ખાય ?

ફકત, પિન્ઢકે નુકસાન થીયે અંડો કમ ડિસી વાસીનેં – સમજી બીચારેને નથો કરે નેં
પિન્ઢ કે નથો ખાય ! ભાકીં તાં પિન્ઢજેં કે – અરે પિન્ઢજેં બચોકે પ ખાાંડી વેંધલ પ કિથે નાંદી ?!

ઓતરે તાં ચોંધલેં ચ્યોં જ અયોં નં : ‘ગો અથી બચેં કે તી ખાય ! : ૦૮ -૫૫ :

નારાયણ સરોવર : રવીવાર : ૦૫-૧૨-૦૫ : ક. ૧૫-૩૦

વાંચીદલેં કે વેનતી

અજ છુ તારીક મેં ‘કુંજલ’જો વાર્ષિક લવાજમ ભરીદલ ધણોં જ ઓછા અર્દી. આંકડો
ડીધે શરમ અયે એતરા ઓછા અર્દી ! આજુવન લવાજમ પ પિન્જાનું ઓછા અર્દી. સાહીત્યકારેકે,
સાહીત્યરસીકીકે નેં હિકડી પ જા.ખ. ડીધલકે કાયમ મુફતમેં જ અંક હલાયમેં અચેતા.

અદેશ હિકડો જ આય જે અનીં ભિન્જા કોચ નેં કોચ ‘કુંજલ’ કે ‘કુંજલ’ જે સાહીત્યકે
વાંચે નેં મા બોલી જે ગોરવકે સાંચયે (સાંચયે).

પ, હીં મુફતમેં હલાય જે કારણસેં અસાં મથે ધણોં વડો આથીક બોજ અચે તો !

ત, આંક નિમાણી વેનતી આય જે, અર્દી જું ભની સગે તીં, વાર્ષિક ક આજુવન લવાજમ
લેરા કરે નેં અસાંક હલાયો, ત જેસેં કરે નેં ‘કુંજલ’ કે કુણાકે મેં વાંધો ન અચે !

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧૦૦/- સોનેં આજુવન લવાજમ રૂ. ૫૦૦/- છ સોં, રૂ. ૧૦૦૦
હજાર, રૂ. ૨૫૦૦/- અફેદી હજાર નેં રૂ. ૫૦૦૦/- પંજ હજાર અર્દી.

અર્દી જાહેર ખબર પ ભેરી કરે નેં હલાય સશોતા જેંજા ભાવ પંજ સો વટા કરે નેં પંજ હજાર
તાર્દી અર્દી.

જ આં વટા ભલાઈ થીયે ત કરીજા - નકાં ત પોચ માતાજી ! માતાજી !

- તંત્રી/વ્યવસ્થાપક

કુંજલ છુ કુણાકાર (૧૬) નયેભબર - ૨૦૦૫

ભડકો

સો રૂપિયેંજુ
હિકડી નોટકે
સો સિકે જો
સિરવાડા ચિદ્ધ સગાજે;
પણ
આગુ જે હિકડે ભડકે કે
સો ડીયેજો સિરવાડો
ન ચોવાજે.

હાઈકૂ

બરે સીધરી
સે રાવળા; ન છુટો
વર, સે સીતા

- મદનકુમાર અંજારીયા 'ખવાબ'